ΑΒΘΕ-19110210-1

Διευθυντὴς
ΘΡΑΣ. ΜΑΚΡΗΣ

Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖον
ΕΝ ΤΗ ΟΔΩ ΦΑΡΣΑΛΩΝ
Παραπλεύρως
Φαρμακείου Π)σταύρου

ΜΙΚΡΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΛΑΡΙΣΣΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Ἔτος ὄγδοον. § Ἐν Λαρίσσῃ τῇ 10 Φεβρουαρίου 1911 § Ἀριθ. 40 (494)

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΕΦΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΥ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς χωροῦσι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀπροσκόπτως, δύο δὲ νομοσχέδια ἐκ τῶν πέντε ὑποβληθέντων ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, τὸ περὶ καταργήσεως τῶν ἐν Λαρίσσῃ καὶ Τρικκάλοις διερμηνέων τῆς τουρκικῆς γλώσσης καὶ τὸ περὶ ἱδρύσεως τμήματος στατιστικῆς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης, ἐψηφίσθησαν εἰς γ'. καὶ τελευταίαν ἀνάγνωσιν. Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ πολυμελεῖς ἐπιτροπαί, εἰς ἃς παρεπέμφθησαν τὸ προσχέδιον τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ συντάγματος καὶ ὁ κανονισμὸς τῆς Βουλῆς ἐργάζονται ὅπως παρασκευάσωσι τὴν σπουδαιοτάτην ταύτην διὰ τὴν Βουλὴν ἐργασίαν.

Οὕτως ἔληξεν ἀπὸ νομοθετικῆς ἀπόψεως ἡ διαρρεύσασα ἑβδομάς, ἡ ἐνεστῶσα δὲ ἐλπίζομεν, ὅτι θὰ λήξῃ φέρουσα ὡς ἐφόδια τὴν ψήφισιν καὶ τῶν ἄλλων δικαστικῶν νομοσχεδίων, μάλιστα δὲ τοῦ σπουδαιοτάτου πάντων, τοῦ περὶ διαθηκῶν, δι' οὗ σπουδαιότατος θεσμὸς τοῦ ἀστικοῦ δικαίου διαρρυθμίζεται κατὰ τὰς σημερινὰς ἀνάγκας τοῦ κοινωνικοῦ ἡμῶν βίου.

Ἀπὸ διοικητικῆς ἀπόψεως κρίνοντες τὴν διαρρεύσασαν ἑβδομάδα δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἀναγράψωμεν, ὅτι εὖ τε καὶ καλῶς ἐκυβερνήθημεν. Ἡ λῆξις τῆς ἀπεργίας τῶν τροχιοδρομικῶν, καθ' ὃν τρόπον ἐπῆλθεν, ἔδειξεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις αὕτη καὶ θέλησιν ἰσχυρὰν ἔχει καὶ γνῶσιν τοῦ τρόπου, καθ' ὃν καθίσταται σεβαστὸς ὁ νόμος.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλα σημεῖα ἔδωκεν ὁ κ. Βενιζέλος νηφαλίας ἀντιλήψεως τῶν κυβερνητικῶν αὐτοῦ καθηκόντων καὶ ἀξιεπαίνου στοργῆς πρὸς τὰ δημόσια συμφέροντα. Κατὰ τὴν ὡρισμένην λ. χ. δι' ἐπερωτήσεις συνεδρίαν τῆς Βουλῆς, πολλοὶ ῥήτορες συνηγόρησαν ὑπὲρ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐπεκτάσεως τῶν σιδηροδρομικῶν συγκοινωνιῶν, ἰδίᾳ οἱ ἐκ Λακωνίας καὶ Ἄρτης παρασχήσαντες τὴν κοινωνικὴν ἀνάγκην, ἥτις ὑφίσταται πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ σιδηροδρόμου Ἀγρινίου μέχρις Ἄρτης.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀντὶ νὰ κοιμίσῃ τοὺς ἐνδιαφερομένους δι' εὐκόλων ἀλλ' ἀπατηλῶν ὑποσχέσεων, εἶπεν ἀπερίφραστος, ὅτι ἀληθῶς μὲν ἡ σύμβασις τοῦ δανείου τῶν 150 ἑκατομμυρίων προβλέπει τὴν ἀφιέρωσιν μεγάλου μέρους τοῦ δανείου τούτου εἰς σιδηροδρομικὰς γραμμὰς καὶ ἐπιθυμία τῆς Κυβερνήσεως εἶναι τὸ σιδηροδρομικὸν δίκτυον καὶ ἐν Πελοποννήσῳ καὶ ἐν τῇ Στερεᾷ καὶ πρὸ πάντων ἐν τῷ τμήματι τῆς Ἄρτης, ἀλλ' ὁ ἐφετεινὸς προϋπολογισμὸς εἶναι στενός, ἀνερχόμενος εἰς 129 μόνον ἑκατομμύρια καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν εὑρίσκει συμφέρον εἰς τὸ κράτος νὰ ζητήσῃ τὸ δάνειον τοῦτο καίπερ προθύμως προσφερόμενον ὑπὸ τῶν ἀναλαβόντων τὴν ἔκδοσιν τοῦ δανείου. Ἡ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ λάβῃ ἐκ τοῦ δανείου τούτου τόσον μόνον μέρος, ὅσον ἀρκεῖ διὰ τὰς μᾶλλον ἐπειγούσας ἀνάγκας, πρὸ πάντων διὰ τὰ ὑδραυλικὰ τῆς Θεσσαλίας, καὶ τὸ ἐπόμενον ἔτος, ὅτε ἐλπίζει, ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς ἔσται εὐρωστότερος, θὰ προβῇ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὅλου δανείου.

Ἐκ τῶν δηλώσεων τούτων οἱ ὀνειρευόμενοι ἀποτυχίας τοῦ ἔργου τοῦ κ. Βενιζέλου ἔσπευσαν νὰ κηρύξωσιν, ὅτι ματαιοῦται τὸ δάνειον. Κατὰ τῶν διαδόσεων τούτων ἡ «Ἑστία» ἔσπευσε νὰ δημοσιεύσῃ τὴν ἐπομένην ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν:

«Ἡ παρελθοῦσα Βουλή, ψηφίζουσα τὸ δάνειον τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἑκατομμυρίων, εἶχεν ὑπ' ὄψιν της προϋπολογισμὸν ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἑκατομμυρίων. Ἀλλ' ἤδη τὰ ἔσοδα ὑπολογίζονται εἰς μόνον ἑκατὸν εἴκοσιν ἐννέα ἑκατομμύρια.

Κατόπιν τῆς ἐξακριβώσεως ταύτης ἡ Κυβέρνησις σκέπτεται νὰ μὴ ζητήσῃ ὁλόκληρον τὸ δάνειον, μολονότι παρεχόμενον ὑπὸ τῶν κεφαλαιούχων, ἀλλὰ μόνον τὸ μέρος αὐτοῦ τὸ ἀπαραίτητον διὰ δαπάνας ἐκτάκτως ἐπειγούσας καὶ διὰ τὰ ὑδραυλικὰ τῆς Θεσσαλίας, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται πρωτίστης ἀνάγκης.

Τὸ δάνειον, οὕτω περιοριζόμενον δύναται νὰ ἐξυπηρετηθῇ διὰ τῶν πόρων τοῦ σημερινοῦ προϋπολογισμοῦ, εἰς δὲ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ μεθεπομένου ἔτους, ὁ ὁποῖος ἐλπίζεται νὰ εἶναι εὐρωστότερος, πιθανώτατα νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ ἀναλήψεως καὶ τοῦ ὑπολοίπου μέρους τοῦ δανείου μέχρι συμπληρώσεως τῶν ἑκατὸν πενῆντα ἑκατομμυρίων.

Αὐτὴ εἶναι ἡ θετικὴ ἄποψις τῶν πραγμάτων. Ὅλαι δὲ αἱ ἄλλαι ἐξηγήσεις, αἱ δοθεῖσαι εἰς τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, προέρχονται προφανῶς ἐκ παρεξηγήσεως τῶν λόγων του».

Ἐπεξηγοῦσα ἔτι εὐρύτερον τὰς προθέσεις τῆς κυβερνήσεως ἡ στενῶς προσκειμένη «Πατρίς» προσθέτει: «Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι δὲν θὰ ληφθῇ φροντὶς διὰ τὴν ἐθνικὴν παρασκευὴν τῆς χώρας, διότι τὰ δύο ταμεῖα, τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, ἔχουσιν ἀποταμιεύματα δυνάμενα νὰ ἐπαρκέσωσι διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐθνικῆς παρασκευῆς».

Τὸν τρόπον τοῦτον τοῦ σκέπτεσθαι εὑρίσκομεν πρακτικὸν καὶ ἐπωφελῆ καὶ διὰ τοῦτο ἐπιδοκιμάζομεν αὐτὸν πληρέστατα.

Ἀγωνιστής

☞ Η „ΜΙΚΡΑ"
δὲν ἐξεδόθη τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, ὡς ἐκ τῆς μεταστεγάσεως τοῦ Χαρτοπωλείου της, τὸ ὁποῖον συνεχωνεύθη ἤδη μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ «Φαρσάλων καὶ παρὰ τὸ «Φαρμακεῖον Παπαστεργίου Τυπογραφεῖόν της.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ & ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΚΟΣΜΟΣ MASQUÉ

Τί παράξενα, ἀλήθεια, πράγματα, ποῦ παρουσιάζει αὐτὸς ὁ αἰωνίως masqué κόσμος, καὶ πῶς γελῶ, πῶς γελῶ, μὲ τὰ σωστά μου, ὅταν συλλογισθῶ καμμιὰ φορὰ ὅτι θὰ μποροῦσε κανεὶς ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ ἄβγαλτο πειὰ προσωπεῖο τῶν ἀνθρώπων νὰ τοὺς φορέσῃ καὶ γιὰ 'λίγες ὧρες τοὐλάχιστον τὸ δικό τους πρόσωπο....

Τί γέλια, Θεέ μου, τί γέλια!

Πάρτε μάσκες μὲ τὴ φαντασία Σας καὶ μὲ τὸ μυαλό Σας καὶ στολίσετε μὰ καὶ μιὰ στιγμὴ μονάχα, ὅπως θὰ τοὺς ἐταίριαζε αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, ποῦ ζοῦν, ἀναπνέουν, κινοῦνται, αἰσθάνονται, δημιουργοῦν καὶ πεθαίνουν ἀκόμη μασκαρεμένοι...

Τί γέλια, τότε, Θεέ μου, τί γέλια!

. . . . . ,

Φέρτε μου ἕνα κεφάλι γέρου γιὰ 'κεῖνον ἐκεῖ τὸν κλαψιάρη εἰκοοαετῆ, φέρτε μου τὴ δροσιὰ τῆς νειότης γιὰ τὸν ἀσπρομάλλη ἐκεῖνον, ποῦ ἡ καρδιά του γελᾷ...

Μιὰ μάσκα Φρύνης γιὰ 'κείνη ἐκεῖ τὴ σεμνότυφο ἠθικολόγο, ἕνα κεφάλι Ἑβραίου τοκογλύφου γιὰ 'κεῖνον τὸν σπλαχνικὸ προστάτη τῶν φτωχῶν...

Τὴν κεφαλὴ μιᾶς Ἀρτέμιδος καὶ μιᾶς Παναγίας γιὰ τὸ πρόσωπο ἐκεῖνο τὸ ἀνέκφραστο, ποῦ σκεπάζει τόσο ἠλιθίως τὰ ἄγνωστα κάλλη μιᾶς ψυχῆς...

Ἕνα κεφάλι Σειληνοῦ γιὰ 'κεῖνον ἐκεῖ τὸν ἱεροκήρυκα τῆς τιμῆς... ἕνα κεφάλι Δὸν Ζουὰν γιὰ 'κεῖνον ἐκεῖ ποῦ καλογηρικῶς μονάζει..

Φέρτε μου κι' ἄλλες, κι' ἄλλες μάσκες ἀκόμη.

Ἕνα κεφάλι μιᾶς demi-mondaine *γιὰ 'κεῖνο τὸ κοριτσάκι, ποῦ σειέται καὶ λιγυέται 'σὰν κοκέττα σουσουράδα... Ἕνα κεφάλι παιδιοῦ γιὰ τὸν πολύξερο ἐκεῖνο κοινωνιολόγο, καὶ ἑνὸς κοριτσιοῦ, ποῦ τὸ κρατοῦν ἀκόμη ἀπὸ τὸ χεράκι γιὰ νὰ μὴ πέσῃ, γι' αὐτὴ ἐκεῖ τὴν ἀσυγκράτητη πειὰ χειραφετημένη...*

Φέρετε τὸ πρόσωπο ἑνὸς blasé *ἢ ἑνὸς ἀνηλεοῦς σαρκαστοῦ γιὰ τὸν ἀξιωματικὸ ἐκεῖνο, ποῦ δὲν προφθάνει νὰ θαυμάζῃ καὶ νὰ κομπλιμεντάρῃ...*

Τὸ ἕξαλλο κεφάλι ἑνὸς Ὀθέλλου γιὰ τὸν σύζυγον ἐκεῖνον, ποῦ φαίνεται τόσον ἥρεμος καὶ τόσον ἀτάραχος εἰς τὴν μυωπίαν του...

Τὴν καλλονὴ ἑνὸς Ἀδώνιδος ἢ ἑνὸς Πάριδος γιὰ τὸν κακοφτιασμένο ἐκεῖνο μὲ τὰ μελιστάλακτα αἰσθήματα...

Τὴν ἀγριότητα μιᾶς Ἐρινύος γιὰ 'κείνη ἐκεῖ τὴν ἀμέτρητη καλοσύνη καὶ τὴν φθονερὰ ἔκφρασι τῆς λαίδης Μάκβεθ γιὰ τὸ προσωπάκι αὐτό, ποῦ μόνον νὰ γελᾷ φαίνεται πῶς ξέρει...

Τί γέλια, Θεέ μου, τί γέλια!

Φέρτε μου κι' ἄλλες, κι' ἄλλες μάσκες ἀκόμη...

Τὸ κεφάλι μιᾶς Μεδούσης γιὰ τὴν ἀγγελικὴ αὐτὴ ὡραιότητα, τὸ ῥάμφος καὶ τὰ νύχια ἑνὸς ὀρνέου γιὰ τὸν ἀνοικτόκαρδο 'κεῖνο σοσιαλιστή...

Χά, χά, χά!....

Δύο κεφάλια σκύλου καὶ γάτου γιὰ τοὺς συζύγους ἐκείνους ποῦ γλυκοκουβεντιάζουν... τὴ μάσκα τοῦ κερδῴου 'Ερμοῦ γι' αὐτὸν τὸν τρελλὰ ἐρωτευμένον καὶ τῆς Λουκρέτσια Βόρτζια γιὰ τὴν παρθενικὴ μνηστή του...

Δύο μάσκες Ἀχιλλέως καὶ Πυλάδου γιὰ 'κείνους ἐκεῖ, ποῦ φαίνονται ξένοι· καὶ τοῦ Ῥωμαίου καὶ τῆς Ἰουλιέττας τὰ ἀληθινὰ πρόσωπα γιὰ τοὺς δυστυχισμένους αὐτούς, ποῦ μόλις χαιρετῶνται...

Μάσκες, μάσκες! Φέρετε κι' ἄλλες μάσκες...

Τί ἀπόλαυσις καὶ τί εὐχαρίστησις

Τὰς τυπογραφικὰς σας ἐργασίας ἐς τοῦ Θρασῦ.

νὰ μπουρούσαμε νὰ ξεμασκαρεύσωμε ἔτσι ὅλο τὸν κόσμο μὲ τὴς μάσκες, ποῦ θὰ σκορπίζωμε!

Καὶ τί κρῖμα νὰ μὴ μποροῦμε νὰ κάνουμε παρὰ μόνον ἰδανικὰ — καὶ καμμιὰ οὔτε κι' ἔτσι — αὐτὸ τὸ ξεμασκάρευμα!...

Τί εὔμορφη ζωὴ — παρ' ὀλίγον νὰ πῶ ἀποκρηά — θὰ διέκοπτε τότε τὴν ... ἀποκρηά μας!...

Πῶς γίνεται κανεὶς κύριος τοῦ ἑαυτοῦ του ἔτσι καὶ πῶς ξεφορτώνεται — ἰδίως — τὴν γύρω ψευτιά!

Ποιὸς μπορεῖ νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι ὑπάρχει πρᾶγμα ἐπαναστατικώτερο καὶ ἀνδρικώτερο μιᾶς Ἀποκρηᾶς;

Δὲν εἶνε τάχα ἡ imitation *— ἢ ἡ παρῳδία — ὅπως θέλετε — μιᾶς ἐπαναστάσεως κατὰ τῆς κοινωνικῆς ψευτιᾶς, ποῦ ὀνειροπολοῦμεν ὅλοι καὶ ποῦ δὲν θὰ γίνῃ ποτέ;*

LA REBELLE

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Αἱ δημοτ. οἰκονομίαι.

Ἡ τετραμελὴς ἐκ δημοτικῶν συμβούλων ἐπιτροπή, ἡ συσταθεῖσα ὅπως ὑποδείξῃ τὰ μέσα τῆς βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Δήμου μας ὑπέβαλε προχθὲς τὸ πόρισμα τῶν μελετῶν της, καθ' ὃ προέρχονται οἰκονομίαι εἰς τὸν δημοτ. προϋπολογισμὸν 17,000 δραχμῶν κατ' ἔτος, περικοπτομένων ἀρκετῶν κονδυλίων ἐξ αὐτοῦ.

Ἡ ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴ ἀφῆκεν ὡς ἔχουσι τὰ κονδύλια τοῦ Μουσ. Συλλόγου καὶ τοῦ Ἀρσακείου. Καὶ διὰ μὲν τὸν Μουσικὸν Σύλλογον ἔκαμεν ἄριστα, καθ' ὅσον εἶναι ὁ μόνος ὅστις ἀντιπροσωπεύει δεόντως καὶ ἐν παντὶ τὴν πόλιν μας, ἀλλὰ τὸ κονδύλιον τοῦ Ἀρσακδίου διατί, νὰ μὴ περικοπῇ; Ἂν πρόκηται καὶ τοῦτο νὰ μᾶς ξεφουρνίζῃ διδασκαλίσσας, εἶναι ἀρκετὰ τὰ ἄλλα τοῦ κράτους Ἀρσάκεια, ἂν δὲ πάλιν ἡ διατήρησίς του τιμᾷ τὴν πόλιν, ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ φρονῶμεν ὅτι τέτοια λοῦσα εἶναι περιττὰ διὰ τὴν Λάρισσαν.

Διδακτικώτατον!

Ἐξ ἐπιπολαιότητος, ὑποθέτομεν, ἀπεδόθη ὑπό τε τῆς ἐντοπίου συναδέλφου «Πρωΐας» καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ Βόλου ἐγκρίτων ἐφημερίδων ἡ ἀποτυχία τοῦ προχθεσινοῦ ὑπὲρ τῆς Λέσχης μας χοροῦ εἰς τὴν *ἀδιαφορίαν* τῶν Λαρισσαίων. Ὁ χορὸς αὐτὸς καθ' ἡμᾶς δὲν ἀπέτυχε διὰ τὸν λόγον τοῦτον, οὔτε δι' ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἐπίλεκτος συνεργάτις μας, ἡ «Λαρισσαία» γράφει κατωτέρω.

Ἡ Λαρισσαϊκὴ Κοινωνία ἠθέλησε νὰ δώσῃ καὶ ἔδωσε ἕνα πολὺ διδακτικώτατον ὅσον καὶ σκληρόν, μάθημα εἰς μερικοὺς γαλαζοαίμους καὶ φιφτυ-τουΐζοντας, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸν ὑπὲρ τοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου δοθέντα χορὸν ἀπηξίωσαν νὰ τιμήσουν τὸ *ἐντόπιον* στοιχεῖον. Εἰς τοῦτο λοιπὸν καὶ μόνον ἀποδοτέα ἡ ἀποτυχία τοῦ ὑπὲρ τῆς Λέσχης χοροῦ, μολονότι τὰς συνεπείας της πρῶτος ἠσθάνθη ὁ φίλος διευθυντής της κ. Ἀσλάνης.

Κοροϊδευόμεθα;

Εἴκοσι καὶ πέντε ἐργάται, προσληφθέντες ὑπὸ τῆς ἑταιρείας τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ καὶ τῆς ὑδρεύσεως τῆς πόλεώς μας, ἤρχισαν *μερεμετίζοντες* τὸ παρελθὸν Σάββατον τὴν πλατείαν τοῦ Προξενείου, ὅπου θὰ ἐγκατασταθῇ ὡς γνωστόν, τὸ ἠλεκτρικὸν ἐργοστάσιον. Τὴν προχθὲς ὅμως Δευτέραν οἱ 25 αὐτοὶ ἐργάται ἐμετριάσθησαν εἰς 20, χθὲς εἰς 15 καὶ ἴσως σήμερον νὰ ἐδιώχθησαν καὶ αὐτοί, διότι αἱ ἐργασίαι θὰρχίσουν μετὰ τὴν [illegible]ν τῶν ἐπιμηχανικῶν, μηχανικῶν, [illegible]ηχανικῶν, ἐλεγκτῶν, ὑπελεγκτῶν [illegible]ν ρέστων τῆς Ἑταιρείας!...

Καὶ μὲ τὴν γοργῷ τῷ βήματι (;!?) ταύτην ἐργασίαν τῶν ἀναδόχων, δὲν θέλουν μερικοὶ ἀκόμη νὰ πιστεύσουν ὅτι τὰ νερὰ καὶ ὁ φωτισμὸς τῆς πόλεώς μας *μόνον τῷ 1915 θὰ γίνῃ!* Ἂν ὅμως ἡ Δημοτ. Ἀρχὴ θέλῃ τὰ ζωτικώτατα ταῦτα ἔργα νὰ τελειώσουν γρηγορώτερα, ὀφείλει νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Ἑταιρείας σύντονον καὶ ἐπιμεμελημένην ἐργασίαν, διότι ἀρκετὰ ἕως τώρα ἐκοροϊδευθήκαμεν.

Η ΕΦΕΣΙΣ
ΤΟΥ Σ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΥ

Ὅπως εἰς προηγούμενον ἡμῶν φύλλον ἐγράψομεν, ὁ καθαιρεθεὶς σεβασμιώτατος ἐπίσκοπός μας κ. Ἀμβρόσιος ὑπέβαλεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἔφεσιν, δι' ἧς ἀποδεικνύει ὅτι δὲν ἐτηρήθησαν κατὰ τὴν δίκην του οἱ Ἀποστολικοὶ καὶ Συνοδικοὶ Κανόνες. οὓς ἤδη κατὰ τὴν ἀναψηλάφισιν τῆς δίκης του ἐπικαλεῖται.

Ἡ ἔφεσις, ἣν εὐμενῶς ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργὸς κ. Ἀλεξανδρῆς ἐδέχθη, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πρὸς τὸ Σεβαστὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων Ὑπουργεῖον τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Μ. Κεσερλῇ τῆς Λαρίσης τῇ 20ῇ Ἰανουαρίου 1911.

Κύριε Ὑπουργέ

Ἡ ἐκ πέντε θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων ἀποτελουμένη Ἱερὰ Σύνοδος, παρεμηνεύσασα τοὺς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ταξιν στηρίζοντας θείους Κανόνας καὶ Νόμους, ἀντιποιουμένη δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πλημμελημάτων καὶ εἰς τὴν ὅλως ἐξαιρετικὴν διαδικασίαν τῶν ἐγκαλουμένων Ἐπισκόπων ἐφαρμόζουσα τὰς περὶ δικῶν τῶν ὑπὸ τὸν Ἐπίσκοπον διατελούντων Κληρικῶν διατάξεις τοῦ Νόμου τοῦ 1852, ἐπελήφθη τῆ. ἐδικάσεως ἀδεσπότου ἐναντίον μου καταγγελίας ἐπισιμωνίᾳ, καὶ ἐπὶ ἐξυβρίσει τῶν ἀποτελούντων τὴν Σύνοδον θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων.

Κατὰ τὴν αὐθαίρετον ταύτην διαδικασίαν δὲν ἐτηρήθησαν οὔτε αἱ περὶ προδικασίας καὶ προεξετάσεως τῆς ὑπολήψεως τοῦ κατηγόρου οὔτε αἱ περὶ φανερᾶς δικης οὔτε αἱ περὶ ἐπαναλήψεως τῶν προσκλήσεων διὰ δύο ἐπισκόπων μὴ ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν δίκην διατάξεις τῶν κανόνων, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ μυστικῆς ἀνακρίσεως καὶ κατὰ σύστημα ἐξεταστικόν, ὅπερ παντοτε ἀπέκρουσε τὸ Ἐκκλησιαστικὸν πολίτευμα τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἐρήμην μὲ ἐκήρυξεν ἔνοχον τῶν κατηγοριῶν, καὶ καθαιρετέον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ Ἀξιώματος.

Ἂν καὶ ἡ πρᾶξις ἐκείνη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἦτο ἐστεσημένη οἱουδήποτε κύρους, δὲν περιεῖχε τοὺς ἐξωτερικοὺς τύπους Συνοδικῆς ἀποφάσεως, διότι δὲν ἐξεδόθη ὑπὸ δέκα τριῶν τοὐλάχιστον Ἐπισκόπων (ὡς ὁ 12ος Κανὼν τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου εἰρέσπισε) καὶ διότι δὲν κατηρτίσθη κατὰ τοὺς δικαστικοὺς τρόπους, οὓς ὁ 6ος Κανὼν τῆς β'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου καθώρισε πρὸς προφύλαξιν τῶν Ἐπισκόπων ἐναντίον φιλέχθρων καὶ ψευδῶν κατηγοριῶν, ἐν τούτοις, ὅπως μὴ ἀπομακρυνθῶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ ὅπως χορηγήσω τοῖς ὀλισθαίνουσι τὴν εὐκαιρίαν τοῦ ἐπανορθῶσαι τὰ παρὰ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν πολίτευμα πραχθέντα, ἐζήτησα δι' ἐκκλήσεως τὴν ἀνανέωσιν τῆς δίκης προσδοκῶν παρ' Ἀνωτέρου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀντικανονικῆς πραξεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἢ τουλάχιστον τὴν ἐκ νέου ἐξέτασιν καὶ διερεύνησιν τῶν ὑποθέσεων.

Παρὰ τὰς προσδοκίας πάντων τῶν κηδομένων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας καὶ εὐπρεπείας, ἡ Εὐσεβεστάτη Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τοῦ Σεπτοῦ μας Βασιλέως, ἐπιλανθανομένη τῶν 3ου καὶ 4ου Κανόνων τῆς ἐν Σαρδικῇ καὶ τῶν 9ου καὶ 17ου Κανόνων τῆς Δ'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, συννεκρότησε τὸ Ἐκκλητον Δικαστήριον ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς Θεοφιλεστάτους Ἐπισκόπ[illegible] τοὺς [illegible]ντας τὴν ἐκκληθεῖσαν καθαι[illegible] ἐκείνην ἀπόφασιν καὶ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἰδίου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν προσθέσασα καὶ ἄλλους Ἐπισκόπους, ὅπως συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν 12 Ἐπισκόπων, ἐνῷ κατὰ τοὺς παραθέντας Κανόνας, ἀπὸ ἄλλους Ἐπισκόπους καὶ δὴ τῆς Ἀγχιστευούσης Ἐπαρχίας (ἐκκλησιαστικῆς περιφερειας;) ἔδει να συγκροτηθῇ τὸ Ἐκκλητον, καὶ ἀπὸ Ἐπισκόπους κατὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν βαθμολογίαν ἀνωτέρους ἐκείνων, οἵτινες ἐξέδωκαν τὴν ἀπόφασιν «ὅτι ἐπὶ μειζονας δικαστὰς ἀνατρέχειν τὴν ἔκκλητον, οὐ μὴν ἐπὶ ἴσους ἢ ἥττονας» (Βαλσαμῶνος Ἑρμηνεία Συνταγμα Ράλλη καὶ Ποτλῆ Γ'. Σελ. 237)

Οὕτως ἀντικανονικῶς κατορτισθέντος καὶ τοῦ Ἐκκλήτου Δικαστηρίου διὰ τῆς συμμετοχῆς τῶν ἰδίων Συνοδ.κῶν, οἵτινες ἐφέροντο ἐν τῇ κατηγορίᾳ παθόντες καὶ ἐπεῖχον συνεπῶς θέσιν κατηγόρου ἢ διαδίκου, καθίστατο ἄσκοπος καὶ ἀνωφελὴς ἡ ἐμφάνισις μου πρὸς ἀπόκρουσιν καὶ ἀναίρεσιν τῶν ἀσυστάτων κατηγοριῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ νέον Δικαστήριον δὲν ἐβράδυνε νὰ δικαιώσῃ τοὺς ἐμοὺς διισταμούς, διότι περιορισθὲν εἰς ἁπλῆν ἀναγνωσιν τῶν μυστικῶν ἀνακρίσεων τοῦ ἔχθιστα πρός με διακειμένου Ἐπισκόπου Καλαματας, καὶ χωρὶς νὰ προβῇ εἰς οὐδεμιαν ἐξέτασιν ἢ νέαν διερεύνησιν τῆς ὑποθέσεως, ἐπεκύρωσε κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 2ας Ἰουλίου τοῦ 1910 τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐνῷ οἱ Κανόνες τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν Συνόδων ἐν τῇ Ἐκκλήτῳ δίκῃ ἀπαιτοῦσι τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἐξετάσεως τῶν καθ' ἕκαστον, καὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς διερεύνησιν τῆς κατηγορίας.

Ἐκ πλάνης περὶ τὰ θέσμια τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατ. Ἐκκλησίας ἡ Α. Μ. ὁ σεπτὸς ἡμῶν Βασιλεύς, ἐκύρωσε τὰς ἐρήμην καθαιρετικὰς πράξεις ἀμφοτέρων τῶν ἀντικανονικῶν Δικαστηρίων. παρὰ τὰς κρατούσας ἐν τῷ Ἐκκλησιαστικῷ πολιτεύματι Θεμελιώδεις ἀρχάς, ὅτι ἑτερόδοξοι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνωσι κατήγοροι ἢ μάρτυρες ἐναντίον ὀρθοδόξων Ἐπισκόπων, πολὺ δ' ὀλιγώτερον ἐπιτρέπεται ν' ἀσκήσωσιν ἐπ' αὐτῶν ὑπερτάτην δικαστικὴν ἐξουσίαν ἐπικυροῦντες καὶ ἐντελλόμενοι τὴν ἐκτέλεσιν καθαιρέσεως ὀρθοδόξων Ἐπισκόπων, ὅπερ δικαίωμα ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην εἶναι δεδομένον.

Τοιουτοτρόπως ἐν μέσῳ ἀλλεπαλλήλων παραβιάσεων τῶν Κανόνων τῶν ῥυθμιζόντων τὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ διαδικασίας, ἀφῃρέθη βίᾳ ἡ διοίκησις τῆς Ἐπισκοπῆς μου, καὶ ἀναγκάζομαι παρανόμως νὰ μένω μακρὰν τῶν Ἐπισκοπικῶν μου καθηκόντων.

Καὶ εἶναι μὲν καταφανὲς καὶ ἀναμφισβήτητον, ὅτι οτε ἡ ἀντικανονικὴ πραξις τῶν πέντε Συνοδικῶν, οὔτε ἡ κατόπιν ἐπικύρωσις τῆς πραξεως ταύτης ἐκ μέρους τῶν δέκα καὶ τριῶν ἀντικανονικῶς συγκροτηθέντων ἐπισκόπων ἔχουσι κατὰ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν πολίτευμα οἱανδήποτε κῦρος ἢ ἰσχύν, ἐν τούτοις ἐπιποθῶν καὶ αὐθις, ὅπως χορηγήσω εἰς τὴν εὐσεβεστάτην Κυβέρνησιν τῆ, Α. Μ. τοῦ σεπτοῦ μ[illegible] Βασιλέως τὴν εὐκαιριαν τοῦ νὰ καταπύσῃ τὰς ὑπερβασεις ἱερῶν Ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν, δι' ὧν συνέχεται ἡ Κανονικὴ Ἑνότης τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν πρὸς τὴν μεγάλην Ἐκκλησίαν τὴν στεγαζουσαν τῆς διωκομένης Ἑλληνικῆς φυλῆς τὰ ἀπαράγραπτα δίκαια, ποιοῦμαι, κύριε Ὑπουργέ, δευτέραν ἔκκλησιν ἐναντίον τῶν ἀντικανονικῶν πραξεων ἢ ἀποφάσεων ἀμφοτέρων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν δικαστηριων, συνῳδὰ τῷ δ'. Κανόνι τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου, ὅστις χορηγεῖ τῷ καταδικασθέντι Ἐπισκόπῳ καὶ δευτέραν ἔκκλησιν πρὸς ἀνανεωσιν τῆς ἐξετάσεως τῶν κατηγοριῶν, ἐπὶ ταῖς ὁποίαις ἐρήμην κατεδικάσθην.

Τὴν δευτέραν ἔκκλησιν ἠτησάμην, Κύριε Ὑπουργέ, ἅμα τῇ ἀντικανονικῇ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος κοινοποιήσει τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως τῶν δέκα καὶ τριῶν Ἐπισκόπων, διὰ τηλεγραφήματος πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὸν τότε πρωθυπουργόν, τὴν 10 Αὐγούστου 1910, ὑποβάλλω δὲ καὶ σήμερον, ὅπως ἡ Εὐσεβεστάτη Κυβέρνησις προβῇ εἰς τὴν νόμιμον καὶ Κανονικὴν ἐνέργειαν πρὸς συγκρότησιν Δευτέρου Ἐκκλήτου Δικαστηρίου παρὰ τοῦ τὴν ὑπερτάτην Δικαστικὴν καὶ Πνευματικὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν Ἐπισκόπων ἔχοντος Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Διὰ τῆς δευτέρας Ἐκκλήσεως ἐξαιτοῦμαι τὴν διεξαγωγὴν τῆς διαδικασίας κατὰ τοὺς Συνοδικοὺς Κανονας καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν ἀκύρωσιν, ὡς ἀντικανονικῶν, ἀμφοτέρων τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ τοῦ ἑκτακτου Δικαστηρίου τῶν 13 Ἐπισκόπων, καὶ τὴν ἀνανέωσιν τῆς διαδικασίας κατὰ τὸν Κανον. 6ον τῆς Β'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, διὰ δικαστῶν ἀμερολήπτων καὶ μὴ ἐνδιαφερομένων τὴν ἔκβασιν τῆς δικης, ὅτε θέλω ἐμφανισθῇ ὅπως ἀπολογηθῶ καὶ ἀποκρούσω τὰς δημιουργηθείσας κατ' ἐμοῦ κατηγορίας.

Οἱ παρασκευάσαντες τὰς ἐρήμην κατα[illegible]δικας ὀχυροῦνται ὄπισθεν τῆς διατάξεως τοῦ Νόμου τοῦ 1852, ὅστις ἐρρύθμισε τὴν διαδικασίαν τῶν κατωτέρων κληρικῶν, ἀλλ' ἡ εὐσεβεστάτη Κυβέρνησις πρέπει ν' ἀποκρούσῃ ἀστηρίκτους ἐνδοχας, αἵτινες ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ἀποσχίσωσι τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλαδος ἀπὸ τὴν κανονικὴν ἑνότητα, καὶ ν' ἀποφύγῃ ἑρμηνείας, τὰς ὁποίας διαψεύδει καὶ αὐτὸς ὁ νομοθέτης τοῦ 1852, διαβεβαιῶν καὶ διακηρύττων ὅτι αἱ διαταξεις αὐτοῦ, ὄχι μόνον δὲν ἀντίκεινται ἀλλὰ καὶ ἐπιστηρίζουσι τοὺς ἀνατολικοὺς καὶ Συνοδικοὺς Κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη ἐναντίον τῶν τοιούτων διαβεβαιώσεων ὁ νομοθέτης τοῦ 1852 ἐσκόπει νὰ καταργήσῃ ἢ τροποποιήσῃ οὐσιωδῶς τὰς περὶ Ἐπισκοπικῶν δικῶν διαταξεις τῶν Κανόνων τῶν τοπικῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, αἱ διατάξεις αὐταὶ θὰ ἦσαν ἄκυροι καὶ ἀνίσχυροι, διότι τοὺς Συνοδικοὺς καὶ Ἀποστολικοὺς Κανόνας καὶ ἐν γένει τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς θεσμοὺς μόνον ἡ αὐτοτελὴς νομοθετικὴ ἐξουσία τῆς Ἐκκλησίας ἡ ἀσκουμένη ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν ἢ τοπικῶν Συνόδων ἔχει δικαίωμα νὰ μεταρρυθμίσῃ, καὶ οὐχὶ ὁ Πολιτικὸς νομοθέτης, ὅστις κωλύεται πρὸς τοῦτο καὶ ἐκ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ μὲν πολιτεύματος, τοῦ ἀπαγορεύοντος εἰς τοὺς Ἐπισκόπους τοῦ νὰ μὴ ὑπακούωσιν εἰς τοιούτους ἀντικειμένους πρὸς τοὺς Ἀκκλησιαστικοὺς Κανόνας νόμους, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος ὅπερ ἀνεκήρυξε τὴν ἀσυλευτον ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀπαραλακτον τήρησιν τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Συνοδικῶν Κανόνων καὶ τῶν ἱερῶν παραδόσεων.

Εὐτυχῶς δὲ καὶ πρόσφατος εἶναι ἡ νομολογία τῶν συγκροτησάντων τὸ ἀντικανονικὸν ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον Συνοδικῶν Ἐπισκόπων, οἵτινες πρὸ τριῶν μόλις ἐτῶν, προκειμένου περὶ ἐπικρατήσεως τῶν συγκρουομένων περὶ ψαλτῶν καὶ νεωκόρων πολιτικῶν νόμων πρὸς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν πολίτευμα, ἐζήτησαι καὶ ἔλαβον παρὰ τοῦ ἀνωτάτου Εἰσαγγελέως τοῦ

"ΜΙΚΡΑ„

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΛΑΡΙΣΣΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

Συνδρομὴ ἐτησία
Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν δραχμαὶ 5 (πένε)
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φράγκα χρυσᾶ 7,50.

Διευθυντὴς καὶ Ἰδιοκτήτης
Θρασύβουλος Γ. Μακρῆς

Ἐν Λαρίσσῃ, 10 Φεβρουαρίου 1911.

Κρατοῦς γνωρσθύτησιν περὶ τοῦ ἐριζομένου ζητήματος σύμφωνον μὲ τὴν παρ' αὐτῶν ὑποστηριζομένην γνώμην, ἣν καὶ δι' ἐγκυκλίου ἐξήγγειλαν πρὸς πάντας τοὺς ἐπισκόπους τοῦ Βασιλείου, προτρέποντες ὅπως μὴ προσέξωσιν εἰς τοὺς τυχὸν ἀντιτασσομένους ὑπὸ τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν διατάξεις τοῦ Πολιτικοῦ Νομοθέτου, καθ' ὃν κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, τὴν ἐπικυρωθεῖσαν καὶ ὑπὸ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, οἱ νόμοι τοῦ 1852 θεωροῦνται ἀνίσχυροι, ἐν οἷς θέμασι συγκρούονται πρὸς τοὺς Κανόνας τῶν θείων Ἀποστόλων καὶ τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν Συνόδων

Ἄρα οὐδεμία ἀπομένει ἀμφιβολία, ὅτι πᾶσαι αἱ περὶ δικῶν Ἐπισκόπων καὶ Ἐπισκοπικῶν δικαστηρίων διατάξεις τῶν Κανόνων ἰσχύουσι καὶ σήμερον, καὶ πάνθ' ὅσα διεπράχθησαν ἐναντίων αὐτῶν εἰσὶν ἀνίσχυρα καὶ ἀποδοκιμαστέα, διότι σὺν τοῖς ἄλλοις ἀντίκεινται καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Συντάγματος, ὅπερ διατάσσει τὴν ἀσάλευτον ἰσχὺν τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Συνοδικῶν Κανόνων καὶ τῶν Ἱερῶν παραδόσεων.

Εὐελπιστοῦμεν, ὅτι ἡ Εὐσεβεστάτη Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως συνορῶσα τὸ παράνομον τῆς μέχρι τοῦδε ἐνεργείας, θέλει μὲ ἀναγνωρίσει ὡς τὸν Κανονικὸν Ἐπίσκοπον τῆς λαχούσης μοι Ἐπισκοπῆς καὶ θέλει παραπέμψει τὴν Ἐκκλητον πρὸς τὴν Αὐτοῦ Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην πρὸς καταρτισμὸν τοῦ ἁρμοδίου Κανονικοῦ Δικαστηρίου πρὸς ἐκδίκησιν τῶν κατ' ἐμοῦ καταγγελιῶν. Παραγγέλλω ἁρμοδίων δικαστικὸν κλητῆρα νὰ ἐπιδώσῃ τήν δε πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Ὑπουργὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Ὁ Ἐκκαλῶν
Ἐπίσκοπος
ΛΑΡΙΣΗΣ, ΦΑΡΣΑΛΩΝ & ΠΛΑΤΑΜΩΝΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Σήμερον, μνήμην τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, δὲν ἑορτάζει ὁ κ. Χαράλαμπος Σαρίμβεης.

— Ἐπίσης ὁ συνταξιοῦχος σχολάρχης κ. Χαράλαμπος Σούρλας.

— Εἰς τὸν ἄγοντα σήμερον τὴν ὀνομαστικήν του ἑορτὴν κ. Χαράλαμπον Ματσόπουλον, διευθυντὴν τοῦ ἐνταῦθα Ἀλευροπωλείου Ἀγαθοκλῆ καὶ Σας, εὐχόμεθα ἔτη πολλά. ἡ Μ.

— Μετὰ πολυήμερον δεινὴν νόσον ἀπεβίωσε τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁ κτηματίας Θεόδωρος Ἀληθινός, μεγάλως ἀγαπώμενος καὶ ἐκτιμώμενος ὑπὸ τῆς Κοινωνίας μας.

— Ἐπίσης ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας καὶ ἐντὸς τοῦ Αὐκείου Τσερέπη, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπό τινος εὐδοκίμως ἐδίδασκεν, ὁ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν γυμνασιάρχης ἐνταῦθα καὶ ἐν Τρικκάλοις Ἰωάννης Μιχαήλ.

Ἡ πόλις μας ἐκήδευσε τὴν παρελθοῦσαν ... ἐπίλεκτον αὐτῆς μέλος τὸν ἰατρὸν Α... μετὰ ἑβδομαδιαίαν φρ...

— Πα... μερον ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη τὴν παρελθ. ἑβδομάδα ἐν Ἀθήναις δέσποινα ἐνάρετος καὶ καλή, ἡ Μαριγὼ Δ. Δρίτσα, ἐν μέσῳ πεφιλημένων καὶ καλῶς ἀποκατεστημένων θυγατέρων καὶ υἱῶν, ὑῒς ἀπὸ καρδίας συλλυπούμεθα.

Τὰς τυπογραφικάς σας ἐργασίας
ὅλοι στοῦ Θρασῦ.

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ

ἐκφωνηθεὶς ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τοῦ Ἰωάννου Μιχαὴλ ὑπὸ τοῦ ἑλληνοδιδασκάλου κ. Π. Παπάζογλου.

«Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτω ἐξανθήσεται».

Τῶν λόγων τούτων τῆς Ἁγίας Γραφῆς, οἵτινες τοσοῦτον πενθίμως ἠχοῦσιν εἰς τὰ ὦτα ἡμῶν, ἀνεμνήσθην, καθ' ἣν στιγμὴν μετεδόθη τὸ θλιβερὸν ἄγγελμα τοῦ αἰφνιδίου θανάτου σου, ἀείμνηστε συνάδελφε, εἰς ἡμᾶς τοὺς συναδέλφους σου, μεθ' ὧν μετὰ ζήλου ἐν τῷ πνευματικῷ ἀμπελῶνι μεταχέων τὰ πνευματικὰ νάματα συνεπόνεις, εὔελπις ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τῆς διδασκομένης νεολαίας.

Ναί. Ἡ ματαιότης ἡ διδασκομένη τόσον πενθίμως ἐν τοῖς δε τοῖς λόγοις τῆς Ἁγ. Γραφῆς, τὸ ἐφήμερον τῆς ἀνθρωπίνης ὑποστάσεως, τῆς σήμερον ἀγωνιζομένης καὶ μυρίους πόνους καὶ ταλαιπωρίας ὑφισταμένης χάριν ὑλικοῦ τινος ἢ πνευματικοῦ σκοποῦ, ἀλλ' αἰφνιδίως ἁφαρπαζομένης ἐκ τοῦ προσκαίρου τούτου κόσμου, ἐξεδηλώθη, ἀείμνηστε συνάδελφε, περιτράνως ἐν τῷ σῷ ἀποχωρισμῷ, διότι, καθ' ἣν στιγμὴν ἐδίδασκες καὶ μετελαμπάδευες τὰ φῶτα τῆς ἑλλ. παιδείας ἐν τῷ σχολείῳ, κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην αἰφνιδίως ἐπέρχεται ἐπὶ σὲ τὸ δρέπανον τοῦ θανάτου καὶ χαμαὶ ῥίπτει σε ἄπνουν καὶ ἄφωνον ἐν μέσῳ τῶν θλιβομένων συναδέλφων σου.

Ὦ! Πόσον μάταια τὰ ἀνθρώπινα, πόσον ἄστατα καὶ ἀβέβαια!

Ἐγένεσο οὕτω ἀπτὸν καὶ ὁρατὸν μαρτύριον τῆς ἀληθείας ταύτης εἰς ἡμᾶς τοὺς συναδέλφους σου, τοὺς ἀσκοῦντας τὸ θειότερον μέν, ἀλλ' ἐπιμοχθώτερον ἔργον ἐπὶ τῆς γῆς, τῆς χειραγωγίας τῆς ἀνθρωπότητος, εἰς τὰς τρίβους τοῦ πολιτισμοῦ ἐν μέσῳ ἀτιζόων πολλάκις περιστάσεων καὶ ποικίλων ἀντιδράσεων. Καὶ ἄκοντες λοιπὸν ἡμεῖς ἐνωτισθημεν, ὅτι ἐν μέσῳ τηλικαύτης καὶ τοσαύτης ματαιότητος καὶ ἀστασίας τῶν ἀνθρωπίνων ἓν μόνον μένει ἀληθῶς παλλάδιον μόνιμον καὶ σταθερὸν διὰ τὸν πνευματικῶς ἐργαζόμενον, ἡ ἐπίγνωσις ἡμῶν αὐτῶν ὡς θνητῶν καὶ προσκαίρων, ἐξ ἧς δέον νὰ ἀντλῶμεν παρηγορίαν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος καὶ ἥτις πρέπει νὰ παρακολουθῇ τὰς ἐνεργείας ἡμῶν, ἵνα προκύψῃ οὕτω θετικόν τι ὄφελος εἰς τοὺς ἐπιγιγνομένους, τὴν πατρίδα καὶ τὴν κοινωνίαν καθόλου.

Γνωστὴ εἶναι ἡ θέσις καὶ ἡ προσωπικότης τοῦ προκειμένου νεκροῦ, ὃν σήμερον πενθοῦμεν. Τέκνον ὁ Ἰωάννης Μιχαὴλ ιῆς δούλης Μακεδονικῆς πατρίδος εὐσεβῶς καὶ χριστιανικῶς ἀνετράφη ὑπὸ τῶν γονέων αὐτοῦ, γεννηθεὶς ἐν Καστορίᾳ ἐκ πατρὸς μὲν Ἰωαννίτου, μητρὸς δὲ Μακεδόνος. Παιδιόθεν ἐπεδείξατο κλίσιν ἐπὶ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα, συνδυάζων δὲ μετ' αὐτῆς ἐπιμέλειαν καὶ περισσὴν ἐμβρίθειαν ἐπεδόθη εἰς τὴν σπουδὴν αὐτῶν καὶ ἐχειραγωγήθη κατόπιν εἰς τοὺς εὐανθεῖς λειμῶνας τῆς ἑλλ. παιδείας ὑπὸ δύο ὀνομαστῶν διδασκάλων τοῦ τότε καιροῦ ἐν Μακεδονίᾳ διαπρεπόντων Καπλανίδου Μικρασιάτου καὶ Φιλίππου Σακελλαρίου τοῦ ἐκ Ζαγορίου.

Ἐφιέμενος εὐρυτέρας μορφώσεως, καίπερ ἄ... μετέβη μετὰ τὰς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ σπουδὰς εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ἐκεῖ ἐν Λειψίᾳ πρῶτον καὶ ἔπειτα ἐν Γοτίγγῃ ἐργαζόμενος καὶ διδασκόμενος κατηρτίσθη ἐν τῷ φιλολογικῷ σταδίῳ τελειότερον. Ἐπιστρέψας εἰς τὴν ἐλευθέραν πατρίδα διωρίσθη καθηγητὴς τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ ὡς τοιοῦτος ἐπὶ εἰκοσαετίαν καὶ ἐπέκεινα ἑρμηνεύων τοὺς Ἕλληνας συγγραφεῖς ἐμόρφωσε καὶ ἐπαιδαγώγησε ἐπὶ δύο γενεὰς τὴν ἑλληνίδα νεολαίαν, ἣν ἐζήτει νὰ φρονηματίσῃ διὰ τῶν ὑψηλῶν ἐννοιῶν ἐκείνων. Τιμώμενος ὑπὸ τῆς πολιτείας προήχθη εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ γυμνασιάρχου καὶ ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἐπεδείξατο οὐ τὴν τ..χούσαν διοικητικὴν ἱκανότητα, διευθύνας μετὰ σθένους καὶ δραστηριότητος ἐπὶ ἐξαετίαν τὸ Γυμνάσιον Λαρίσης πρῶτον καὶ τὸ Γυμνάσιον Τρικκάλων ἔπειτα. Τὴν περὶ τὸ διοικεῖν ἱκανότητα τοῦ Ἰωάννου πάντες οἱ συνάδελφοι ἐξετιμήσαμεν.

Τάξις καὶ πειθαρχία καὶ αὐστηρὰ τοῦ καθήκοντος ἐκτέλεσις, ὧν ἄνευ οὐδὲν δύναται ἐν οὐδεμιᾷ πολιτείᾳ νὰ προκόψῃ, διέκρινον τὴν Γυμνασιαρχίαν αὐτοῦ. Ἐνθυμοῦνται δὲ οἱ τότε μαθηταὶ μετὰ πόσης αὐστηρότητος ἐπέβλεπεν τὰ ἤθη τῆς νεολαίας καὶ ἐτιμώρει τοὺς παρεκτρεπομένους.

Τύπος φιλοπονίας καὶ ἐργατικότητος προσεπάθει νὰ μὴ ἐξέρχηται τῶν ὁρίων τῆς λελογισμένης αὐστηρότητος.

Τοιοῦτος ὑπῆρξεν συντόμως ὁ προκείμενος νεκρὸς ὡς λόγιος καὶ διδάσκαλος.

Θρηνεῖ αὐτὸν ἡ εὐσεβὴς σύζυγος, ἥτις ὅμως δέον νὰ ἀντλήσῃ θάρρος καὶ παρηγορίαν ἐν τῷ θλιβερῷ τούτῳ ἀποχωρισμῷ ἐκ τῶν διδαγμάτων αὐτοῦ. Δικαίως πενθεῖ καὶ ἡ νεολαία ἡ ὑπ' αὐτοῦ χειραγωγηθεῖσα εἰς τὰ νάματα τῆς παιδείας. Δικαίως πενθοῦσιν οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι.

Ναί. Μετ' εὐγνωμοσύνης θὰ ἐνθυμῶνται τοὺς ὑπὲρ τῆς παιδείας μοχθοὺς καὶ ἡ νεολαία καὶ σύμπασα ἡ κοινωνία τῆς πόλεως.

Ὁ θάνατος ἐπελθὼν αἰφνιδίως, ἀείμνηστε, δὲν σὲ ἀφῆκε νὰ ἀπολαύσῃς τῶν γλυκέων καρπῶν τῆς ἐργασίας, ἔχων κατὰ τὸ γῆρας ὡς σύντροφον παρηγορίαν τὴν γαλήνην τῆς συνειδήσεως, ὅτι εὐσυνειδήτως ἐξετέλεσας τὸ καθῆκόν σου καὶ συνεισήνεγκες καὶ αὐτὸς τὸ καθ' ἑαυτὸν εἰς τὴν εὐημερίαν τῆς πατρίδος.

Ἀλλ' ἀναπαύου νῦν εἰς τοὺς κόλπους τῆς αἰωνιότητος ἔχων ἐκεῖ ἐν τῇ οὐρανίᾳ πατρίδι ὡς ἀκτινοβόλον στέφανον καὶ ἀμοιβὴν τὴν γαλήνην ταύτην. Ἡμεῖς δὲ οἱ συνάδελφοί σου ἀπένδοντες θολερὸν δάκρυ καὶ προσφωνοῦντες τὸ «ὕστατον χαῖρε» ἀναφωνοῦμέν σο.: αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀείμνηστε συνάδελφε, αἰωνία σου ἡ μνήμη!

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΛΕΣΧΗΣ

Μετ' ἀπορίας ἀνέγνων ἐν τῇ ἐγκρίτῳ ἐφημερίδι τῆς πόλεώς μας «Πρωΐᾳ» ὅτι ὁ χορός, ὁ ὁποῖος ἐγένετο ὑπὲρ τῆς Λέσχης ἀπέτυχε· ἐπικρίνουσα ἡ ἐφημερὶς αὕτη, ἀποδίδει τὴν ἀποτυχίαν τούτου εἰς τὴν μὴ συμμετοχὴν ἐξ ἀ διαφορίας τῆς Λαρισαϊκῆς κοινωνίας.

Οὐδεὶς ἀρνεῖται ὅτι τὸ ἴδ... καὶ στολίζει τὴν ...λι...

παρουσιάζει ταύτην εὐπρόσωπον εἰς τὰ ὄμματα τῶν ξένων· δι' αὐτὸ ἔκτοτε ἔτυχε πάσης συνδρομῆς καὶ ὑποστηρίξεως καὶ παρὰ τοῦ δήμου καὶ παρ' ἰδιωτῶν. Καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν εἰσιτήρια διετέθησαν εἰς ἰδιώτας οἵτινες εἰς εἰδικωτέραν ὑποστήριξιν τοῦ ἱδρύματος, ἀποβλέποντες ἐπλήρωσαν ταῦτα. Ἐὰν δὲν προσῆλθον εἰς τὸν χορὸν δὲν ἔπραξαν τοῦτο δι' ἔλλειψιν ἀβρότητος ἀπέναντι εὐγενῶν παρεπιδημούντων ἀξιωματούχων, ἀλλ' ἕνεκεν ἐπιβεβλημένου εὐσεβοῦς καθήκοντος, τὸ ὁποῖον δὲν ἠξεύρω πῶς, ἡ ἐφημερὶς τοῦ τόπου μας, παρέλειψε νὰ δικαιολογήσῃ, διαμαρτυρομένη μάλιστα κατὰ τῆς ἀποδιδομένης ἀδιαφορίας.

Τί εἰρωνεία! Ἔγκριτον μέλος τῆς κοινωνίας μας, τῆς μικρᾶς, τῆς συνδεδεμένης ὡς ν' ἀποτελῆται ἀπὸ μίαν οἰκογένειαν, ἀποθνήσκει, οἱ φίλοι δὲ καὶ οἱ συγγενεῖς μετὰ τὴν χορευτικὴν ποννυχίδα νὰ μεταβαίνωσι ὅπως παρηγορήσωσι τὴν οἰκογένειαν συνοδεύσωσι δὲ τὸν νεκρὸν εἰς τὸν τάφον!!

Λαρισσαῖα

ΚΑΙΡΟΣ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑ

Τὰς ψυχροτάτας τῆς παρελθούσης ἑβδομάδας ἡμέρας, διεδέχθησαν ἀπὸ τῆς προχθὲς ἐαρινὴ σχεδὸν τοιαῦται, λίαν ἐπαισθητῶς ὑποβιβάσασαι τὸ ψῦχος καὶ μεγάλως ἐπ. τῆς ὑγείας τῆς πόλεως ἐπιδράσασαι.

Δυστυχῶς ἡ ἐπικρατοῦσα ἀνομβρία θὰ καταστρέψῃ τελείως τὰ ἐκ τῶν ἀρουραίων περισωθέντα σπαρτά, καὶ θὰ στερήσῃ τὴν κτηνοτροφίαν ἐπὶ πολὺ εἰσέτι τροφῆς, διὰ τὴν ὁποίαν πολλὰ ἤδη δαπανῶσιν οἱ κτηνοτρόφοι.

ΦΟΝΟΣ ΕΥΖΩΝΩΝ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, ἐνῷ δύο εὔζωνοι τοῦ παρὰ τὴν θέσιν «Μπουρνᾶ Τρύπα» μεθοριακοῦ σταθμοῦ Χασὰν Μελούνας μετέβαινον εἰς τὸν σταθμὸν Γκριτζοβαλης, ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῶν ἐκεῖ φυλασσόντων τούρκων στρατιωτῶν.

Οἱ φονευθέντες, μεταφερθέντες εἰς Τύρναβον, ἐκηδεύθησαν μεγαλοπρεπῶς καὶ ἐπιβαλόντως, συμπάσης τῆς ἐκεῖ κοινωνίας ἀκολουθησάσης τὴν κηδείαν των ἐν προφανεῖ συγκινήσει, καὶ δικαίως ἀποδωσάσης τὸν φόνον εἰς τὴν ἱστορικήν μας «ἄψογον στάσιν».

Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΧΟΡΟΣ

Τὴν ἑσπέραν τῆς σήμερον δίδεται ἐν τῇ ἀνοιχθείσῃ καὶ καταλλήλως διακοσμηθείσῃ αἰθούσῃ τοῦ Ἐργατικοῦ μας Κέντρου μέγας χορός, ὑπὲρ τῆς ἄριστα λειτουργούσης νυκτερινῆς αὐτοῦ Σχολῆς.

Ἡ διοργανωτικὴ τοῦ χοροῦ Ἐπιτροπὴ καταλλήλως ἐνεργήσασα ἐξησφάλισε τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ χοροῦ, ὅπως ἄλλως τε ἁρμόζει διὰ τὸ τόσον τὴν πόλιν μας τιμῶν Ἐργατικὸν Κέντρον καὶ τὴν Σχολήν του.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ

Ἐν πυκνοτάτῳ ἀκροατηρίῳ στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ἐγένετο χθὲς ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Λέσχης ἡ προαγγελθεῖσα διάλεξις τοῦ εὐπαιδεύτου λοχαγοῦ τ ῦ Μηχανικοῦ κ. Ι. Θ. Γ. Ὀρφανίδου, περὶ τῆς χώρας τοῦ Ὀλύμπου ὑπὸ διαφόρους ...τόψεις.

ΣΤΟΥ ΓΕΡΟΓΙΩΚΑ

— Βρέ ἀδερφέ τί διαβολο ἔχεις καὶ εἶσαι ἔτσι παντα χαρούμενος καὶ ζωηρός;

— Ἄμ. τί νομίζεις, δὲν ξέρω νὰ περνῶ τῆς σκουτοῦρες μου;

— Καὶ πῶς τὰ καταφέρεις;

— Νά: μὲ τὴν λίγη - πολλὴ δουλίτσα ποῦ μοῦ τυχαίνει, πηγαίνω στὸ καφενεδάκι τοῦ Ἡρακλῆ Γερογιώκα, πίνω κανένα-δυὸ ἑκτακτα οὔζα ἢ τσίπουρα, παίρνω δύο-τρεῖς μεζεδες καὶ εἶμαι πάντα κουτσουνᾶτος!

— Βρέ, τί μοῦ λές;

— Ναί! Πᾶμε 'κεῖ νὰ σοῦ δώσω ἕνα οὔζο καὶ θὰ ἰδῇς πῶς ἔχω δίκαιον!..

ΠΑΤΣΙΑΣ

φῖνος, ἑκτακτος, καθαρώτατος, ἀπαραίτητος δὲ τὴν ἐποχὴν ταύτην, δίδεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μακεδονίας καὶ παραπλεύρως τοῦ καταστήματος Χαλκιοπούλου, πασίγνωστον ἐστιατόριον τοῦ Νικολάου Χρυσοχόου. Σπεύσατε. 8—20

Ο ΠΕΡΙΠΟΙΗΤΙΚΟΣ

Ἀριστείδης Βασιλειάδης, ἠνέωξεν ἔναντι τῶν Δικαστηρίων καὶ παρὰ τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς Μινέρβας λαμπρὸν καφενεδάκι, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκτὸς τῶν ἄλλων εὑρίσκει τις ὅλα τὰ ὀρεκτικὰ ποτὰ μὲ ἕνα σωρὸ μεζέδες καὶ ἄκραν καθαριότητα. 13—15

ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ
Κ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Εἰς τὸ ἀνωτέρω Φαρμακεῖον ἐκαμίσθησαν κατ' αὐτὰς ἐκ τῶν πεφημισμένων εἰδικῶν οἴκων τῆς Εὐρώπης:

Ἀρώματα διάφορα, ἀρώματα συγκεντρωμένα διὰ μανδύλια, πουδρες γνήσιαι, κοσμητικά, πομμάδες, κρέμμες, βαφαὶ τριχῶν καὶ τὸ ἀλάνθαστον καὶ πεφημισμένον captol κατὰ τῆς τριχοπτώσεως Καλλυντικὰ τοῦ προσώπου ἐκ φυτικῶν οὐσιῶν, ὀδοντοστρίμματα, καλοδερμα κ. τ. λ.

Εὔμορφα κιβωτίδια (κασσετίνες) μὲ ἀρώματα ἐκλεκτὰ καὶ λεπτά.

Σάπωνες εἰς μεγάλην συλλογὴν ἀπὸ 20 λεπτὰ καὶ ἄνω. Τιμαὶ λογικαὶ καὶ ὡρισμέναι. (48—60)

ΕΙΔΗ ΦΩΤΙΣΜΟΥ

Στραβώνεσθε ἐαν δὲν προμηθευθῆτε τὰ φωτιστικά σας εἴδη ἀπὸ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μακεδονίας εἰδικὸν κατάστημα του κ. Παν. Χολέβα. 10—15

ΧΡΥΣΗ ΚΑΡΔΙΑ

Κρασὶ Ῥαψάνης, Ἀμπελακίων καὶ ρετσίνα ἑκτακτον, ὡς καὶ φαγητα διάφορα καὶ ἕνα σωρὸ μεζεδες εὑρίσκετε μόνον στὸν Γ. Βαγενᾶν. 11—15

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρώτη κλήρωσις 27 Φεβρουαρίου 1911.

Καθ' ἑκάστην κλήρωσιν ἐκδίδονται 100,000 γραμμάτια ἀξίας δραχμῶν 400,000. Παρέχονται κέρδη εἰς 2,000 γραμμάτια ἀξίας δραχ. 200,000. Διὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 28 Φεβρουαρίου 1910 ἐξεδόθησαν ὑπ' οὐξοντα αριθ. 1—25,000 ἀκέραια γραμμάτια παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς ἀκέραιον τὸ κέρδος τιμώμενα ἀντὶ τεσσάρων δραχμῶν, καὶ ὑπ' οὐξοντα ἀριθ. 25,001—100,000 τέταρτα γραμματίου τιμώμενα ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς καὶ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

Κέρδη ἑκάστης κληρώσεως

1	κερδος	ἐξ	80,000	δραχ.	80,000	δραχ.
1	»	ἐξ	20,000	»	20,000	»
2	»	ἀπὸ	2,500	»	5,000	»
6	»	»	1,000	»	6,000	»
15	»	»	400	»	6,000	»
25	»	»	200	»	5,000	»
1950	»	»	40	»	78,000	»
2000	λαχνοὶ κερδιζοντες ἐν ὅλῳ				200,000	δραχ.

Ἡ πρώτη κλήρωσις γενήσεται τῇ 27 Φεβρουαρίου (12 Μαρτίου) 1911, ἡ δευτέρα τῇ 25 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1911, ἡ τριτη τῇ 27 Ἰουνίου (10 Ἰουλίου) 1911, ἡ τετάρτη τῇ 31 Ὀκτωβρίου (13 Νοεμβρίου) 1911 καὶ ἡ πέμπτη τῇ 31 Δ)βρίου 1911 (13 Ἰανουαρίου 1912).

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς Ἀθήνας. 1—50

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΗΧΑΝΟΠΟΙΕΙΟΝ ΚΑΙ ΝΑΥΠΗΓΕΙΟΝ
«ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ»

Ἀνώνυμος Ἑταιρία — Κεφάλαιον Δρ. 2,000,000

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Τηλεγραφήματα Ἑλληνικὸν Μηχανοποιεῖον Πειραιᾶ

Τηλέφωνον Ἀρ. 55.

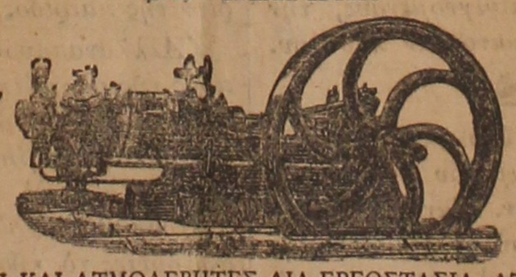

Télégrammes Atelléniques Pirée

Codes ABC, 4 & 5 Edit. et Lieber's

ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΑΙ ΚΑΙ ΑΤΜΟΛΕΒΗΤΕΣ ΔΙΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ, ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ κτλ.
Ἀντιπρόσωποι τῶν ἐν Manchester CROSSLEY BROTHERS LIMITED
ΔΙΑ ΑΕΡΙΟΜΗΧΑΝΑΣ, ΑΕΡΙΟΓΟΝΑ, ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΜΗΧΑΝΑΣ, κτλ.
Ἀτμάμαξαι καὶ ὑλικὸν σιδηροδρόμων ἐν γένει.
ΥΔΡΟΤΡΟΧΟΙ, ΥΔΡΟΣΤΡΟΒΙΛΟΙ, ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΕΣ κτλ.
Μεταλλείων, Δημοσίων καὶ Δημοτικῶν ἔργων μηχανήματα καὶ ὑλικά.
Ἀντλίαι παντὸς εἴδους μεγέθους καὶ συστήματος.
ΜΕΛΕΤΗ ΚΑΙ ΑΝΙΔΡΥΣΙΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΔΙΑ ΠΑΣΑΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΝ
Εἰδικότης διὰ μηχανήματα Ἐλαιουργείων, Ἀλευροποιίας, Ἀρτοποιίας, Σαπωνοποιίας Παγοποιίας, Ζαχαροπλαστικῆς, Χαλβαδοποιίας κτλ.

ΝΑΥΠΗΓΕΙΟΝ

καὶ Νεώλκιον μὲ δύο ἐσχάρας διὰ πλοῖα βάρους 400 καὶ 3,500 τόνων
ΝΑΥΠΗΓΗΣΙΣ, ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΙΣ, ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ
Ἀτμοπλοίων καὶ σκαφῶν παντὸς μεγέθους καὶ εἴδους, μεταλλικῶν ἢ ξυλίνων
Προμήθεια καὶ Ἐγκατάστασις
Μηχανῶν διὰ πᾶσαν βιομηχανίαν ὡς καὶ βιομηχανικῶν εἰδῶν.

ATELIERS & CHANTIERS HELLÉNIQUES «BASILIADÈS»
Société anonyme. — PIRÉE (Grèce)

ΗΛΙΑΣ Γ. ΦΙΛΗΝΤΡΑΣ
Χρυσοποικιλτής

Ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Ποσειδῶνος ἀρ. 32

Εἰδικὸς εἰς τὴν χρυσοποικιλτικήν. Κατασκευάζει μετὰ λεπτοτάτης τέχνης καὶ ἰδιοζούσης φιλοκαλλίας σταυρούς, ἐπιμανίκα, ἐπιγονάτια ἱερέων, καλύμματα ἐκκλησιῶν κλπ. Ἐπίσης γλαῦκας, στέμματα καὶ πᾶν ἐν γένει χρυσοκεντητὸν ἔργον μὲ τιμὰς ἀσυναγωνίστους.

Ἀποστέλλονται δείγματα εἰς τὰς ἐπαρχίας. (7—30)

Σ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ

Ὑφηγητὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου διευθυντὴς Κλινικῆς νευρικῶν καὶ φρενικῶν νοσημάτων καὶ ἀρχισυντάκτης τῆς «Ψυχιατρικῆς καὶ νευρολογικῆς ἐπιθεωρήσεως».

ἐν Ἀθήναις

Ὁδὸς Σταδίου 45 (Μέγαρον Μελᾶ), ἔναντι Ἀρσακείου καὶ Πρωτοδικείου.

Δέχεται

καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ. καὶ 5—6 μ. μ. ἐν συνεντεύξει δὲ καὶ ἄλλας ὥρας.

ΟΙΝΟΠΩΛΕΙΟΝ & ΜΑΓΕΙΡΕΙΟΝ
«Ο ΠΥΡΡΟΣ»

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — ἐν τῇ ὁδῷ Βύσσης.

Τὸ τέως ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κλεινοῦ πατριώτου κ. Θεμιστ. Πάνου γνωστὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βύσσης κατάστημα τοῦτο, ἀνέλαβεν ἀπό τινος ὁ ἀγαπητὸς τοῖς πᾶσι καὶ φιλοπρόοδος νέος κ. Ἀλέξ. Λαμπρινίδης, τελείως ἀνακαινίσας αὐτό.

Ὁ κ. Πάνος δικαίως σεμνύνεται, ἀφήσας διάδοχον εἰς τὸ κατάστημά του τὸν ἀκαταπόνητον κ. Λαμπρινίδην, ὅστις διὰ τῶν τρόπων του καὶ τῆς χρυσῆς καρδίας καθυποχρεώνει ὄχι μόνον τοὺς ἀποκλειστικοὺς συμπατριώτας του Ἠπειρώτας, ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας του.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Κρέατα ὑγιεινά, παχύτατα εὑρίσκητε μόνον εἰς τὰ τρία πασίγνωστα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανὸς Κρεοπωλεῖα τῶν κ. κ. Λ. Τσιτώτα, Μ. Μακρυγιάννη καὶ Κ. Καρανίκα. Πουθενὰ ἀλλοῦ!...

Οἱ πασίγνωστοι ἐν Βόλῳ ἰχθυοπῶλαι Ἀδελφοὶ Μέγαρη, οἱ διατηροῦντες τὰ ἰχθυοτροφεῖα Σκοπέλου καὶ Σκιάθου, ἵδρυσαν καὶ ἐν τῇ πόλει μας Μέγα Ἰχθυοπωλεῖον. Ὅσοι λοιπὸν θέλουν νὰ τρώγουν φρέσκα ψάρια ἂς τρέχουν ἐκεῖ.

Δημοδιδάσκαλος διαθέτων ὥρας, ἀναλαμβάνει νὰ διδάσκῃ κατ' οἶκον μαθητὰς δημοτικοῦ ἢ καὶ ἑλληνικοῦ σχολείου. Πληροφορίαι εἰς τὸ Φαρμακεῖον Κ. Μανεσιώτου. (3—5)

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

ἡ οἰκία, ἐν ᾗ κατοικεῖ ὁ ἰατρὸς κ. Γ. Καραπαναγιώτης. Ἔχει ἓξ δωμάτια καὶ ἅπαντα τὰ χρειώδη. Πληροφορίαι εἰς τὸ Φαρμακεῖον Παπασταύρου.

ΚΑΝΑΡΙΝΙΑ

γλυκύφωνα καὶ εὐθηνότατα πωλοῦνται εἰς τὸ ζαχαροπλαστεῖον **Θ. Μίσια.**